

РЕШЕНИЕ

№ 5583

гр. София, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 05.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9889** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, допълнително уточнена, от И. А. К., с която се претендира да бъде осъдена Агенция за социално подпомагане да му заплати обезщетение в размер на 500лв. за неимуществени вреди, изразяващи се в причинени му през периода от 12.08.2019г.-23.08.2019г.: стрес, нервно психическо пренапрежение, довело до затруднено дишане с кардиологични пристъпи и увреждане на периферната нервна система с настъпили остри болки в гръбната област при кашляне и по-резки движения, както и изтръпване на крайниците и болки в ставите и стъпалата. Вредите се твърдят като настъпили от извършено прихващане с недължимо от ищеца на ответника юрисконсултско възнаграждение съгласно решение №7155/30.11.2018г. на АССГ в размер на 97,50лв. от дължимото по същото решение от ответника на ищеца обезщетение за неимуществени вреди в размер на 200лв., ведно със законната лихва считано от 12.08.2019г. до окончателно изплащане на задължението.

В съд.з. ищецът И. А. К., лично и чрез пълномощника си адв.Ж., поддържа иска. Претендират се съдебни разноски, включително за адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът Агенция за социално подпомагане, в отговор на исковата молба и в съд.з.

чрез юриск.К., оспорва иска като недопустим, алтернативно – неоснователен. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

С Решение №7155/30.11.2017г. по адм.д.№2363/2018г. на АССГ е осъдена Агенция за социално подпомагане да заплати на И. А. К., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] сумата от 200,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в преживяна тревога, безпокойствие, страдание, притеснение и студуване, унижение, огорчения, в следствие на отменена с влязло в сила решение Заповед № 91-ЗСП-928/26.11.2015 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане - Л.“, ведно със законната лихва, считано от 12.12.2017 г. до окончателното изплащане на вземането. Със същото решение И. А. К., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] е осъден да заплати на Агенция за социално подпомагане сумата от 97,50 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от иска. Решението, в частта му с която И. К. е осъден да заплати на АСП юрисконсултско възнаграждение в размер на 97,50лв., е отменено с Решение №9416/19.06.2019г. по адм.д.№412/2019г. на ВАС-Трето отделение, в останалата му част решението на АССГ е оставено в сила.

Със заявление вх.№944-00-0081/12.07.2019г. ищецът е поискал въз основа на издаден му на 10.07.2019г. изпълнителен лист по горното решение на АССГ, да му бъде изплатена сумата от 200лв.

Съгласно писмо изх.№94И-00-0081/1/ от 09.08.2019г., ищецът е уведомен, че от претендираната от него сума 200лв. ще бъде приспаднато присъденото на АСП юрисконсултско възнаграждение в размер на 97,50лв.

Видно от представеното по делото бюджетно платежно нареждане, на 12.08.2019г. на ищеца е изплатена сумата 136лв.

С решение №6590/02.06.2021г. по адм.д.№9875/2020г. на ВАС-Трето отделение е осъдена АСП да предприеме необходимите действия и изплати на И. К. сумата в размер на 97,50лв-, представляващи част от главницата по предявения й изпълнителен лист от 10.07.2019г., издаден по адм.д.№2363/2018г.

Разпитаната по делото свидетелка Детелинка Д. установява, че доколкото финансовото състояние на ищеца не е добро, извършеното от социалните органи прихващане се е отразило на психическото му състояние, като И. К. бил нервен, нямал апетит, бил с повишено кръвно налягане, имал пристъпи на паника.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта,

действието и/или бездействието.

В разпоредбата на чл. 203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК иски за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Агенцията за социално подпомагане е юридическото лице съгласно чл.5, ал.2 от ЗСП, в чиято структура е органът, от чиито незаконосъобразни действия се претендират вредите.

Ищецът И. К. извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от незаконосъобразно фактическо действие по чл.519, ал.2 ГПК – прихващане на сума в размер на 97,50лв. при изплащане на предявено парично вземане по изпълнителен лист. Незаконосъобразността на това фактическо действие съдът приема за безспорно установена по делото, включително и по мотивите в решение №6590/02.06.2021г. по адм.д.№9875/2020г. на ВАС-Трето отделение, съгласно които ответникът не е изпълнил фактическо действие, за което е задължен по силата на разпоредбата на чл.519, ал.2 ГПК, а именно да изплати изцяло предявеното му парично вземане по изпълнителния лист от 10.07.2019 г., като извършеното от АСП прихващане е без фактическо основание, тъй като към датата на която Агенцията е направила прихващането, решението на АССГ в частта на присъдените на Агенцията разноски в размер на 97,50 лева е отменено с решение на ВАС от 19.06.2019 г.

Втората предпоставка за ангажиране на отговорността на АСП е наличие на претърпяна вреда от страна на ищеца от това незаконосъобразно действие. Неимуществените са физическите и емоционалните страдания, както и всички други негативни преживявания, които пострадалото лице изживява във връзка с някакво увреждане. В тази връзка не се установяват по делото твърденията в уточнението към исковата молба търпени от ищеца затруднено дишане с кардиологични пристъпи и увреждане на периферната нервна система с настъпили остри болки в гръбната област при кашляне и по-резки движения, както и изтръпване на крайниците и болки в ставите и стъпалата, още повече не се установява и те да са в причинно следствена връзка с процесното незаконосъобразно действие. Разпитаната по делото свидетелка Детелинка Д. сочи, че във връзка с горното незаконосъобразно прихващане, ищецът К. е станал нервен, нямал апетит, повишило се кръвното му налягане, имал пристъпи на паника. Свидетелката, обаче, не установява каква е интензивността и продължителността на тези страдания. Въпреки дадената му изрично възможност, ищецът не представя медицинска документация от която да се установи съществуването и от кога датират тези негови оплаквания от хипертония или паническо разстройство – дали са проявени преди процесното незаконосъобразно действие на ищеца или са в пряко причинно-следствена връзка с него. Предвид горното съдът приема, че по делото не се установява причинено в следствие на процесното действие увреждане на здравословното състояние на ищеца.

Съдът приема, че свидетелските показания установяват, обаче, търпяна от ищеца отрицателна емоция във връзка със субективното му преживяване, че е жертва на злоупотреба с власт в резултат на действието на ответника. Относно размера на вредите следва да бъде съобразена стойността на незаконосъобразно прихванатите разноски -97,50лв., както и липсата на данни по делото за материалното положение на

ищеца към процесния период, който период обхваща 12 дни, за да се прецени доколко тази сума е била непосредствено необходима и значителна за него.

С оглед горното, съдът приема, че отрицателните субективни преживявания на ищеца, свързани с усещането му че е жертва на административен произвол, съдът прима, че е в пряка и непосредствена връзка с незаконосъобразното действие на ответника.

С оглед приетите за установени неимуществени вреди в причинно следствена връзка с действието на ответника, съдът с оглед разпоредбата на чл.52 ЗЗД приема, че справедливо обезщетение за търпения от ищцата емоционален дискомфорт е обезщетение в размер на 50лв. Исковата претенция до пълния предявен размер - 500лв. следва да се отхвърли.

Относно разноските: Съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен частично, съдът осъжда ответника да заплати на ищеца възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Съгласно чл.8, ал.1, т.1 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при цена на иска 500лв. минималния размер на адвокатското възнаграждение е 300лв., т.е. при частично уважен иск 50лв., следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 30лв. Тези разноски, съгласно чл.38, ал.2 ЗАДв, следва да се присъдят на процесуалния представител на ищеца адв.Ж..

По направеното искане на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, доколкото исковата молба е предявена на 27.08.2019г., т.е. преди влизане в сила на ЗИДЗОДОВ от 29.11.2019г., с който е създадена нормата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, по силата на § 6, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗОДОВ, този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Съответно разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, регламентираща разноските на ответника се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането на закона в сила и е неприложима за настоящата искова молба. По правилата за разноски на ЗОДОВ отпреди изменението от 29.11.2019г. разноски на ответника не се дължат.

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд С.-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на И. А. К., с ЕГН-[ЕГН], обезщетение за неимуществени вреди от извършено прихващане с недължимо от ищеца юрисконсултско възнаграждение съгласно решение №7155/30.11.2018г. на АССГ от дължимото по същото решение от ответника на ищеца обезщетение, изразяващи се в причинени му през периода от 12.08.2019г.-23.08.2019г. отрицателни емоции, в размер на 50 /петдесет/ лева, ведно със законната лихва считано от 12.08.2019г. до окончателно изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ иска на И. А. К. да бъде осъдена Агенция за социално подпомагане да му заплати обезщетение за неимуществени вреди от извършено прихващане с недължимо от ищеца юрисконсултско възнаграждение съгласно решение №7155/30.11.2018г. на АССГ от дължимото по същото решение от ответника на ищеца обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в причинени му през периода от

12.08.2019г.-23.08.2019г.: стрес, нервно психическо пренапрежение, довело до затруднено дишане с кардиологични пристъпи и увреждане на периферната нервна система с настъпили остри болки в гръбната област при кашляне и по-резки движения, както и изтръпване на крайниците и болки в ставите и стъпалата, за размера над 50лв. до 500 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на адвокат А. Н. Ж., адвокатско възнаграждение в размер на 30 /тридесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: